

ЦЕРВОНЕ ЗАПОРІЖЖЯ

ОРГАН ЗАПОРІЗЬКОГО ОБКОМУ І МІСЬККОМУ КП(б)У
ТА ОБЛАСНОЇ РАДИ ДЕПУТАТІВ ТРУДЯЩИХ

№ (6349)

Неділя, 2 квітня 1944 року

Ціна 20 коп.

НАКАЗ

Верховного Головнокомандуючого
Генералові Армії МАЛИНОВСЬКОМУ

Війська 3-го Українського фронту, розвиваючи наступ, оволоділи кріпостю і містом Очаків — важливим опорним пунктом оборони німців, що закривав вхід в Дніпровсько-Бугський лиман.

В боях за оволодіння Очаків відзначилися командир бригади генерал-полковник Цвєтасєв, полковник Нікітіна, полковник Дорофєєв, артилеристи полковник Мазовський, підполковник Портнов, сапери полковник Фурса і моряки підполковник Неймарта.

На відзнаку одержаної перемоги з'єднання і частини, які найбільш відзначилися в боях за визволення Очакова, представити до присвоєння найменшій Очаківських і до нагородження орденами.

Сьогодні, 31 березня, о 20 годині столиця Радянської Батьківщини Москва від імені Батьківщини виславляє доблесним військам 3-го Українського фронту, які оволоділи Очаковим, — дванадцять артилерійськими залпами з ста двадцяти гармат.

За відмінні бойові дії сегодшню подяку всім воїнам Вами військам, які брали участь в боях за визволення Очакова.

Вічна слава героям, які полягли в боях за свободу і незалежність нашої Батьківщини! Смерть німецьким загарбникам!

Верховний Головнокомандуючий
Маршал Радянського Союзу
Й. СТАЛІН.

31 березня 1944 року.

МОСКВА, КРЕМЛЬ

Верховному Головнокомандуючому
Маршалові Радянського Союзу
Товаришеві СТАЛІНУ

В знак найглибшої подяки Червоній Армії за своє визволення з під німецького ярма, в ім'я блискучої перемоги над ворогом, полкоти робітників, інженерно-технічних працівників і службовців заводу 478 в день 26-х роковин Робітничо-Селянської Червоної Армії зібрав в своїх заощаджень 100.000 карбованців і вносить їх в фонд будівництва бойових літаків. Нехай червоні соколи на наших машинах прилетять до смерті німецьким окупантам і радість всьому люду.

Визвучаючи вісклування про зміцнення оборонної міцності країни і нашої доблесної Червоної Армії, даємо слово нашим патріотів в тому, що всі свої сили, досвід і знання ми віддамо справі найшвидшого відбудування заводу 478 за допомогою фронту.

Бажаємо Вам, добрий Покій Віссаріонович, довгих років життя на радість всьому передового люду, на щастя нашої Батьківщини.

Директор заводу ХИЖНЯК.
Секретар парторганізації БУРМА.
Голова заводу ЛЕПІХОВ.

ЗАПОРІЖЖЯ

Директорові заводу 478 т. ХИЖНЯК
Секретареві парторганізації т. БУРМА
Голові заводу т. ЛЕПІХОВУ

Прому перелата робітникам, робітницям, інженерно-технічним працівникам і службовцям заводу 478, які зібравли 100.000 карбованців на будівництво бойових літаків, від Червоної Армії привіт і подяку Червоної Армії.

Й. СТАЛІН.

Війська 3-го Українського фронту, розвиваючи наступ, оволоділи містом і кріпостю Очаков, — опорним пунктом ворога, що закривав вхід до Дніпровсько-Бугського лиману.

Слава доблесним військам червоним, що громлять німецьких загарбників і очищають рідну землю від гітлерівської нечисті.

ВІД РАДЯНСЬКОГО ІНФОРМБЮРО

Оперативне зведення за 31 березня

Протягом 31 березня війська 1-го Українського фронту, продовжуючи наступ, оволоділи районним центром Кам'янець-Подільської області містом Дунаївці — важливим вузлом шляхів і сильно укріпленим опорним пунктом оборони німців, а також в боях зайняли населені пункти Смотричка, Зеленчі, Чаньків, Залісці, Панасівка, Воробіївка, Іванківці, Держанівка, Яковецька, Гутак, Саворівка, Княжпіль, Вихватнівці, Студениця, Демшин, Фурманівка, Врубльовці.

На південь від міста Кам'янець-Подільськ наші війська, що наступають між річками Дністр і Прут, оволоділи населеними пунктами Дарепани, Каплівка, Даниківці, Білевіці, Кишла Саліва, Мамеліга, Крива і залізничними станціями Крива, Мамеліга.

На Кишинівському напрямі наші війська з боями просуваються вперед і зайняли більше 40 населених пунктів, в тому числі великі населені пункти Партань, Шупитень, Пепени, Вадулка, Брижени, Тиршицай, Сиркова, Цареки, Вихватнівці, Зозуляни, Попенки, Кульна і залізничну станцію Шипотень, перерізавши, таким чином, залізницю Кишинів — Ясси.

На Тираспольському напрямі наші війська, продовжуючи розвивати наступ, оволоділи районним центром Одеської області містом і великою залізничною станцією Котовськ, містом Аманьєв, Андрієво-

Іванівка, а також в боях зайняли більше 100 інших населених пунктів, в тому числі великі населені пункти Валярка, Єлизаветівка, Гондрабура, Шелехово, Катеринівка, Покрівка, Миколаївка, Ісаєво, Острівка, Іванівка і залізничну станцію Чубівка.

На Одеському напрямі наші війська, переслідуючи відступаючого противника, оволоділи районним центром Одеської області містом і великою залізничною станцією Березівка, районним центром Миколаївської області Тилигуло-Березанка (Суворово), а також в боях зайняли більше 160 інших населених пунктів, серед яких великі населені пункти Стрюково, Шварцєво, Петрівка, Богороджєственка, Оскарівка, Заводівка, Воронці, Рорбах, Основа, Ігнатівка, Комисарівка, Адамово, Андріївка і залізничні станції Колосівка, Калаглей.

Війська 3-го Українського фронту, розвиваючи наступ, оволоділи кріпостю і містом Очаків — важливим опорним пунктом оборони німців, що закривав вхід в Дніпровсько-Бугський лиман.

На інших ділянках фронту в ряді пунктів йшли бої місцевого значення.

Протягом 30 березня наші війська на всіх фронтах підбили і знищили 29 німецьких танків. У повітряних боях і вогнем зенітної артилерії збито 35 літаків противника.

Війська 1-го Українського фронту продовжували успішний наступ. Запеклі бої відбувалися сьогодні на підступах до районного центру Кам'янець-Подільської області міста Дунаївці. Німці намагалися за всяку ціну вдержатися в своїх руках цей опорний пункт і важливий вузол шосейних шляхів, що давав їм можливість маневрувати своїми силами. Бійці Н-ського з'єднання аламали опір противника і рішучим ударом вибили німців з міста Дунаївці. На полі бою залишилося багато ворожих трупів. Нашими військами захоплена велика кількість озброєння і воєнних матеріалів.

В бою за місто Черновці наші війська знищили більше 1.500 гітлерівців і взяли в полон 900 ворожих солдатів і офіцерів. Захоплені трофеї, в числі яких 14 залізничних ешелонів і, крім того, 312 вагонів і платформ з різними вантажами, 12 великих складів з продовольством, озброєнням і безприваєми, кілька сот автомашин, а також багато різного озброєння. В ході боїв за Черновці танкісти, під командуванням тов. Іванова, раптово ввірвалися на аеродром, на якому знаходилося 40 транспортних і бойових літаків противника. Жоден німецький літак не встиг піднятися в повітря. Частину

ворожих літаків танкісти знищили, а останні захопили в справному стані.

На Кишинівському напрямі наші війська вели наступальні бої. Частина Н-ського з'єднання швидким броском просунулися вперед і зайняли залізничну станцію Шипотень. Таким чином, залізниця Кишинів — Яси, яка має велике значення для південної групування німців, перерізана радянськими військами.

Частина іншого нашого з'єднання в останніх боях знищили понад 2.000 гітлерівців. Переслідуючи відступаючого противника, радянські бійці захопили 52 гармати, 34 міномети, 35 бронетранспортерів і 300 автомашин. Взято в полон понад 500 німецьких і румунських солдатів і офіцерів.

На Одеському напрямі наші війська переслідуючи відступаючого противника, завдають йому одного удару за одним. Бійці Н-ського з'єднання просунулися вперед на 15 кілометрів і оволоділи містом та великою залізничною станцією Березівка. Інші радянські частини зайняли районний центр Миколаївської області Тилигуло-Березанка (Суворово) і більше 160 ін-

ших населених пунктів. В одному районі кілька радянських танків ввірвалися у великий населений пункт Гітлерівці, що були в цьому селі, боючись оточення, в паніці побігли, залишивши 16 гармат, 100 автомашин, обоз з продовольством і парк з переправочним майном. На залізничній станції Колосівка нашими бійцями захоплено два ешелони противника з військовим майном.

Війська 3-го Українського фронту продовжували успішний наступ. Частина Н-ського з'єднання, зробивши обхідний маневр, поставили під загрозу оточення німецький гарнізон кріпості і міста Очаків. Одночасно десантна група берегової оборони Черноморського флоту з Кінбурзької коси форсувала Дніпровсько-Бугський лиман і ввірвалася в Очаківський порт. В результаті сильних дій з суші і моря наші війська оволоділи кріпостю і містом Очаків. Десантна група Черноморського флоту також зайняла острів Первомайський. Таким чином, вхід в Дніпровсько-Бугський лиман повністю очищено від німецько-фашистських загарбників.

В НЕВОЛІ

О П О В І Д А Н Н Я

МОЛОДІ В ЗМАГАННІ

СТОК (Телефоном від...)

і трактори... тільки... лі земля... изково бу... жури, журна... ура.

трактористи... ізувати де... шинами, що... у трактор... гати Іх по... ти вибороч... зня в мір... их діянь... сторних бр... і трактор... ай сібі... і проявля...

і працюю... і цим сам... лам посі... е, допом... ти висок... к комсом... колгоспа... перших з... овних роб... за висок... ня зобов... тах в лас... су на чеп... Дьомін, селянськ... комсомол

ІНН е 100 п... ктара. вої сили... шили об... тернових... цей об... онати пр... колгосп... ені до з... змагання... і сібля су... ХІГ парт...

В. Уста... фонова. М. Шугай, редактор районної газети.

З тієї хвилини, як товариші принесли його непритомного з цеху, Володя лежав в своєму кутку барака на смердючій соломі і не рухався. Він благав смерті, але навкруги все було образливо чуже, німецьке — і люди, і будинки, і похмуре небо, і навіть сама смерть — по-німецькому невблаганна і жорстока. Вона жадібно і послідовно тішлася муками своєї жертви, як кішка тішиться нашівадавльеним горобиним, що випало слід стріхи.

— Скоріше, скоріше, проклята Німеччино, дави мене! Я не боюсь, я плюю на тебе! — гнівно шептав молодий бранець, харкаючи кров'ю.

Уже третій день він не всгавав в місяці і ніхто не збирався допомогти йому підвестися на ноги. Він навіть не одержував своєї нічкємної пайки. Лівар не приходив ні разу.

— Ага, ось мабуть він іде, — подумав хворий, зачувши на дворі чийсь кроки.

Увійшов наглядач.

— Щоб увечері ж був у цеху, — погрозив він. — Бач, який ніжний, на постілі зібрався вмрати. Раба вмрять на роботі, а не вдома... Цей провозівник смерті уже й не вразив його, а тільки викликав огиду.

— Чого він ще домагається?.. Німець, німець, — повторював прокляття невільник, і враз його впали очі, в яких уже дотлівало життя, іскраво засвітилися думкою, неначе він знайшов відповідь на складну математичну задачу, над якою думав усе життя.

— Німець! Ага! Тепер я знаю, чому на мові мого народу тебе так охрестили... Німець — це все чуже, глухе, вороже і німе, як німа смерть... Володя знав, що настав його останній час і думав про

це без жодного жалю... Правда, жаль було матері, хотілося б її побачити, але вона мабуть давно вже похоронила його. Та чи й жива сама?.. Та що дуже йому хотілося діждатися весни. Він так любив її! Над усе на світі!

... Бувало, кожного разу, ще й сніг не зтає, а він уже біжить до лісу по рясі. Нарве великий букет цих найраніших квітів білих, як сніг, з золотистими, мов промінь сонця, цяточками всередині, з ніжними, як перший подих весни, пахощами і голубих, як небо, пролісків. Принесе додому і цілий день — не їсть, не п'є, а все малює. Зав'яне ряс у хрустальному глечичку, а на папері — він живе завжди. І хто не гляне — давиться, не надивляється...

— Гей, золоті ж руки у вашого хлопця, — кажуть було матері, і велика гордість вігриває її серце.

— Та тепер вони всі в нас такі золоторуки та ясноголові. Хіба мало шkil і палаців для них збудовано. Он у Мелітополі — у них і залізниця своя. Тільки — вчисті! — відповість вона, ніби бавдуже їй, щоб не наврочити та щоб син, бува, не загордився і до всієї науки був старанний і матір слухав...

Пригадало хлопця рідну хату, усю в весні на далекій Україні... Цвітуть сади, як молоком обліті, голубіють стени і в далечині зливаються з небом. Птаство повертається в вирю... Як він любив цю пору пробудження землі! Здавалося, він знав мови всіх живих істот і росли, розмовляв з кожною травинкою, з кожним листочком, своїми очима вбрав всі весняні кольори, щоб потім відтворити їх на папері чи полотні...

Вперше за весь час, що він був у Німеччині, його тонка

і довга кисть руки аж здригнулася, простяглася за пензлем, за фарбами... Він відчув такий потяг до малювання, якого може ніколи не відчував ні один художник в світі. Йому забажалося востаннє намаювати щось таке, що зразу б нагадало про рідне і далеке, як весна на батьківщині, від якої, мов лист від дерева, його відірвала люта хуртовина і з силою кинула на цю гнилу німецьку соломку.

На якусь мить він замислився, а потім палко взявся навидати контури малюнка олівцем. Він весь увійшов у творчість і його безсила рука ніколи ще не була така виправна і впевнена. Його обличчя, що було бліде аж пресвічувалося, спалахнуло життям.

Що ж малював молодий бранець перед своєю смертю? ... Це було напровесні. Володя тоді вперше не ходив по рясі. Він сидів у товариському вагоні, разом з сотнею таких же юнаків-невільників, і не міг навіть востаннє подивитися на рідне місто. Двері були зачинені з надвору. Єдине віконце з ґратами, що було аж під стелею, едіало їх з зовнішнім світом. Очохіч прєбратися до вікна було багате і він задовольнився тим, що в щільних між головами хлопців бачив шматочок неба.

Поїзд давно вже рушив, а він все дивився і дивився в небо, щоб навки запам'ятати його барви... Ось небо перетворилося в лебедине озеро: по ньому пливали білі і легкі як пух хмарки. Одна з них, здавалося, нарочито відокремилася від подруг і попливла з поїздом. Він так зрадів цьому і в думці розмовляв з нею, як з найвірнішим другом...

І ось тепер він малював рідну хмарку. Для нього в ній втілилась

вся краса рідного весняного неба. Всю силу свого таланту і всю силу своєї істоти вклав він в цю роботу. Володя втрапив відчуття часу і місця, забув про все, крім неї. Але багата уява живописця напружено працювала сама. Він бачив себе на березі Дніпра. Ось на його очах тануть холодні сніги. Розцвітає ряс і сон-трава. Ось квітами летять журавлі, сповнюючи своїм збуджуючим криком землю і воду та покликаючи їх до нового життя.

Він спокхватується на мить, згадає, що перебуває в неволі у лютої зми і, як той казковий Івасик, просить журавлів взяти його з собою. Журавлі кружляють, спускаються до нього, але несподівано лунують постріли. Деякі птахи падають, як грудки, на землю, а решта, сполохана людською зрадливістю, жалібно скиглячи, летить далі в цього краю смерті... Ось по небу попливли хмарки і — о, диво, — серед них він впізнає свою рідну хмарку! Вона поволі спускається на землю, окутує його незримим серпанком. Він зливається з нею і летить над проклятою німецькою землею — додому, в країну Весни!..

... Його тіло враз випрямилось, ніби в ньому добряю натягнулася остання струна, ніби й справді воно приготувалося до польоту. Кучерява голова художника ще нижче схилилася над папером. В карих очах, що їх і склепить було нікому, зник вираз глибокого суму, який уже давно не покидав їх. На довгих, як стріла, війх вродливого бранця застигла сльоза. В ній, мов у кришталевій воді Дніпра, відбивалася намальована біла хмарка, під якою він волів жити і смерти... В. Горшковський.

І ось вже метушаться... гоголівські... раз відчу... оюї див... а, показу... кому Со... ма відри... від лівого... дував про... ному VIII... Рад, коли... в процес... II, як і те... пре... ну, залу... бо порина... айві. Ра... нить Маз... олівський... стали на... Полтава і... ілю ст... це, коли... у звед... повідок... злочинст... стах мер... гітлерів... зньою мі... імміталя... шистську... канонад... и і Діст...

дитя любить батька і матір; але це не те, братці: любить і звір своє дитя! Але породитися по душі, а не в житті може тільки людина. Бували і в інших землях товариші, але таких, як в руській землі, не було таких товаришів! Нехай же знають вони всі, що таке значить в руській землі товариство! Уже коли на те пішло, щоб вмрати, так нікому з них не доведеться так вмрати!

Знаменні, що до цього часу зберегли всю свою силу, слова! Всі народи Радянського Союзу без різниці національності піднялися на захист своєї Батьківщини. Дружбі народів нашої країни могла б позаздрити будь-яка держава. Ця дружба витримала всі випробування і ще більше загартувалася в боротьбі радянського народу проти німецьких загарбників.

Героїчний пафос великої поеми «Тарас Бульба» перекликається з героїкою наших днів і звучить з тріумфуючою міццю, набираючи нового змісту і значення. Хіба знайдуться на світі такі вогні, люди і така сажа, яка б переси-

дила б руську силу? — питав тоді Тарас Бульба.

Росіяни і українці, білоруси і грузини, казахи і азербайджанці, таджики та інші народи Радянського Союзу з безприкладним героїзмом, захищаючи Батьківщину від німецьких загарбників, золотими буквами на вічні часи вписали на скрижалях історії свою відповідь на це запитання.

Ми знаємо і любимо також Гоголя, як одного з величезних гумористів світової літератури. «Ось справжня веселість»; — писав Пушкін, прочитавши «Вечори на хуторі біля Діканьки». Відомо, що складачі «Вірська» зі сміху, підготовляючи книгу до друку. В «Ревізорі» Гоголь з величезною виіривальною силою намалював картину норовів чиновництва: «чому сміється? Над собою сміється», — говорив цим чиновникам городничий зі сцени театру і в залі глядачів роздавалися вибухи реготу. Комедія, зустрінувшись в штики царською бюрократією, ввійшла в скарбницю російської літератури, як безприкладне творіння великого письменника.

Реакційним критикам сере-

днині XIX віку Гоголь здавався забавником, що тішить читачів безглуздими побрехеньками. Але з самого початку письменник дивився на свою діяльність, як на велике служіння Батьківщині. Цей погляд став його твердим прєкованням, і згодом він формулював його певною визначеністю.

«Творячи творіння, — писав Гоголь, — автор виконує саме той обов'язок, до якого він закликаний на землі, для якого саме дані йому здібності і сили».

Гоголівський сміх, — це лише одна з сторін творчості великого письменника — патріота, письменника, який всім життям своїм трагічно заплатив за право говорити одноземцям сувору правду в очі, який відважився в умовах жорстокішої цензури повстати проти неправди. «Закликаний в світ, — писав М. В. Гоголь, — він же не для свят і бенкетів, на битву закликаний, як добрий воїн повинен видатися кожен з нас туди, де найгарячіша битва». Такою битвою проти всього дурного на світі і була творчість Гоголя. Не смішна, а

страшна дійсність відкривалася його очам, але за непристойністю і нікчемністю тодішньої адміністрації і вищих шарів суспільства крєпкіий художник бачив величезні невичерпні народні сили країни, її неухильний рух вперед, її неосянні історичні перспективи.

Страшно поривався Гоголь до цієї майбутньої Русі, прагнути розкрити в своїй творчості «незліченне багатство російського духу», дати образи вшних людей, перед якими мертвими здалися б «всі добродесні люди інших племен». Він не знав шляхів, якими підійметься на надзвичайну висоту Русь. Але він твердо вірив і знав, що так буде.

Гоголь дорогий нам не тільки своїм бичуючим сміхом, але і пафосом глибокого патріотизму. З особливим хвилюванням читаємо ми зараз у дні Великої Вітчизняної війни радянського народу з німецькими загарбниками давно написані, зовсім прості і надзвичайно близькі для нас слова на сторінках його героїчної епопеї про Тараса Бульбу: «Нехай же згинуть всі вороги, і вікує вічні війи руська земля».

Ремонт танків на Н-ському заводі.
Фото В. Федосеева. (Фотохроніка ТАРС).

В лісах Криму

ДІЮЧА АРМІЯ, 31 березня. (Спец. кор. ТАРС). Вершини кримських гір ще вкриті снігом, а в долині вже зеленіє весняна трава, дзюркотять струмки. Звичайно в цей час на полях уже гуляють трактори, орючи родючу землю, засівають сотні гектарів ярової пшениці. Зараз на полях мертво. В Криму — це німі.

Німечко-румунські війська, приречені на загибель, кидаються по півострову, не вчепившись в мишеловні. Партизанські загони громлять їх війська, штаби, гарнізони, парализують рух на залізничних і шосейних магістралях.

Експедицію за експедицією посилає німецьке командування в ліси, щоб знищити партизанів. В кримських лісах гримить артилерія, рвуться міни, чується брязкіт танкових гусениць, над верхів'ями дерев проносяться «юнкери». Але проходять дні, і знекровлені, побиті рештки німецько-румунських карних підрозділів вимушені кидати ненависні їм ліси. Партизани знову пускають під увіс військові ешелони, знищують ешелони, у великих селищах висаджують у повітря мости, склади...

Вночі в табір одного партизанського загону повернулася розвідка, яка донесла, що великі сили німців і румун з танками, артилерією і мінометами направляються до місця перебування партизанського табору. Народні месники могли відійти, але табір, оперезаний бязкою і ярами, був зручним для оборони, і командир загону вирішив прийняти бій. З наступом світанку в небі з'явилися десятки «юнкерів». Після повітряної обробки німі почали артилерій-

ський обстріл. Більш години поблизу землянок рвалися важкі снаряди. Коли сонце піднялося над лісом, на схил гір, вириваючи з корінням нивкорослі дуби, пішли німецькі танки. Слідом за ними йшли фашистські автоматички.

Коли танки наблизилися до переднього ґону, капітан К. відкрив вогонь з протитанкової рушвиці. Ведучий танк зазмер на місці. В останній машини полетіли в'язки гранат, пляшки з пальною рідиною. Позабавлені маневру, танки повернули назад, але гітлерівські піхотинці, яких підганяли командири, продовжували рухатись вперед. Народні месники відкрили з укриття дружний вогонь. Ворожі цепа полетіли, німі і румуни відкотилися в балку. Зайнявши вигідні рубежі, партизани згорі вивисували ворога, пожебою вкрилося трупами противника.

Не зважаючи на значну перевагу ворога, народні месники в цьому бою знищили більше 300 гітлерівців, захопили 6 мінометів, 8 кулеметів, більше 30 гвинтівок і автоматів, велику кількість боєприпасів.

Тривалий бій з батареями недавно вів і інший партизанський загін. За 10 днів запеклих схваток кримські патріоти вимотали ворога, який залишив в лісі більше 1.000 убитих і поранених своїх солдатів та офіцерів.

Господарини кримських лісів, як і раніш, захищаються народні месники. Їх ряди зростають з кожним днем, з кожним днем посилюються удари партизанів по ворогові.

М. Туровський.

По Радянській Україні

БУДИНОК-МУЗЕЙ ЩОРСА

В місті Слов'янську, Чернігівської області, де народився славетний полководець Микола Щорс, відбудовується зруйнований німцями музей його імені. Директор музею тов. Берматов, колишній вчитель Щорса — збирає і впорядковує виставці експонатів та книги, що зберігалися в будинку-музеї. Велику участь в його відбудовуванні бере громадськість міста.

130.000 ШТУК ПТИЦІ

З великим інтересом вивчають доповідь тов. Хрушова на VI Сесії Верховної Ради УРСР колгоспники Броварського району Київської області. На зав'язки про розвиток птахівництва вони відповідають ділом. В більшості колгоспів уже створені птахівничі ферми. Працівники колгоспів району зобов'язалися в цьому році вивести не менше 130.000 штук різної птиці.

ВОЄННІ ДІЇ В ІТАЛІЇ

ЛОНДОН, 31 березня. (ТАРС). Головний штаб військ союзників в Італії повідомляє, що біля Кассіно були відбиті дві атаки противника, який зазнав втрат. На всіх фронтах діяли патрулі.

Авіація союзників вчинила наліт на німецький аеродром в Імотські (Югославія). Інші з'єднання бомбардували судна і воєнні об'єкти противника в Італії.

Наліти англійських бомбардувальників на Нюрнберг

ЛОНДОН, 31 березня. (ТАРС). Як повідомляє агентство Рейтер, в ніч на 31 березня англійська авіація вчинила дуже великий наліт на Німеччину. Головним об'єктом атак було місто Нюрнберг. Бомбардуванню піддалися також інші міста Західної Німеччини. На свої бази не повернулося 96 бомбардувальників.

ПАНІКА В РУМУНІЇ

СТАМБУЛ, 31 березня. (ТАРС). Серед румунських прислужників Гітлера посилюється паніка і розгубленість. За останній час багато румун, зв'язаних з правлячою класою, намагались втікти за кордон. В зв'язку з цим, за повідомленням газети «Тімпул», заборонений продаж квитків на проїзд в прикордонні пункти особам, які не мають закордонних паспортів, або виїзних пропусків.

Газета «Бухарестер тагет» повідомляє про евакуацію румунських міст, розташованих на правому березі р. Прут. За розпорядженням властей особам, які бажають виїхати з цих міст, надається право проїзду вглиб країни без спеціальних дозволів.

Турецька газета «Латюркі» повідомляє, що в Бухаресті створилися надто напружені обставини. В місті розповсюджуються різні панічні чулки.

СТАНОВИЩЕ В УГОРЩИНІ

СТОКГОЛЬМ, 31 березня. (ТАРС). Газета «Афтобладет» передає, що колишній угорський міністр внутрішніх справ в кабінеті Каллаї Керестеш-фішер убитий в себе на квартирі невідомою особою. Новий міністр внутрішніх справ Ярош зміщений за наказом німецького уповноваженого в Угорщині і замінений заступником керівника німецької національної меншості в Угорщині.

Парад американських військ у Лондоні

ЛОНДОН, 31 березня. (ТАРС). Як повідомляє агентство Рейтер, 30 березня на вулицях Лондона відбувся парад 3.000 американських солдатів із складу військ вторгнення. Сотні тисяч лондонців вітали війська, які проходили.

Цей парад з'явився частиною кампанії, яка проводиться в Лондоні, по збору коштів для воєнного фонду, який менш ніж за тиждень вже перевищив 110 мільйонів фунтів стерлінгів.

Наліт авіації союзників на Софію

ЛОНДОН, 31 березня. (ТАРС). Головний штаб військ союзників в Італії повідомляє, що 30 березня було вчинено великий наліт на Софію. В результаті нальоту кількох сотень американських важких бомбардувальників, що базуються в Італії, в місті відмічені вели-

чезні вибухи і багато пошкоджень. Попередньої ночі дадалася нальотом літаків.

Ворожі винищувачі над містом досить опір. Деякі з них збиті тируючими літаками бомбардувальників.

ПАНІКА СЕРЕД ЕСЕСІВСЬКИХ БАНДИТІВ ПІД БОМБАРДУВАННЯ БЕРЛІНА

ГЕТЕБОРГ, 31 березня. (ТАРС). Шведська газета «Гетеборгс морген пост» передає розповідь одного француза, що працював на танковому заводі в Берліні і втік з Німеччини, про паніку серед есесівців під час останнього нальоту на німецьку столицю. В результаті нальоту, в яко-

му взяло участь 750 бомбардувальників, завод зруйнований. Есесівці патрулювали вулиці, з кулеметів в усіх, що вався їм підозрілих. Очевидно, виходила з паніки хвилювань серед них робітників.

АРЕШТ ГРУПИ ПОЛЬСЬКИХ СОЛДАТІВ — ВИХІДЦІВ З ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ

ЛОНДОН, 31 березня. (ТАРС). 29 березня польська жандармерія арештувала групу солдатів — вихідців з Західної

України, які заявили своє небажання залишатися в рядях армії, керованої німецьким емігрантським

ГІТЛЕРІВСЬКІ ШПІОНИ І КОНТРАБАНДИСТИ В АРГЕНТИНІ

НЬЮ-ЙОРК, 29 березня. (ТАРС). За повідомленням газети «Нью-Йорк геральд трибюн», аргентинський уряд офіційно оголосив про захоплення 1 літака, 2 яхт і 1 шлюпки, які видно використовувалися гітлерівськими агентами для зв'язку з німецькими підводними човнами і суднами, що плавають поблизу Аргентинського узбережжя. В офіційній заяві говориться, що, можливо, німецьке міністерство в Буенос-Айресе організувало втечу інтернованого в Аргентині екіпажа німецького воєнного корабля «Адмірал Граф Шпее»,

потопленого недалеко Монтевідео у січні 1942 року. Заяві зазначається, що німецьке посольство у Буенос-Айресе мало відправку і інших німецьких підданих. Крім того, на іспанських судах і бандним шляхом перевозилися з Буенос-Айресе мечину дорогоцінні і воєнні матеріали. Як відмічає газета, аргентинського уряду, але по, є жестом, мета якого спокоїти Сполучені Штати зв'язку з тим, що Аргентина не відповіла на запити вів з приводу діяльності

Заступник редактора М. НЕЧИПОРЕНКО

Артіль „Коопхімпром“

ПРИЙМАЄ різні непотрібні галолітові вироби а також різні патефонні і грамофонні пластинки з опрацюванням на місці.

Правління артілі.

ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ

ПРОДОВЖУЄ НАБІР на підготовчий відділ педагогічного та вчительського інститутів НА ПІДГОТОВЧИЙ ВІДДІЛ ПРИЙМАЮТЬСЯ ВСТУПНИКИ з освітою за 8 і 9 класів

При вступі подаються:

1. Довідка про освіту;
2. Заява та автобіографія.
3. Дозвіл від колгоспу або сільради.

На руках мати паспорт.

Студенти забезпечуються стипендією, гуртожитком і їдальнею.

АДРЕС: м. Запоріжжя, вул. Карла Лібкнехта, № 67.

Директор

Ощадні каси приймають вигідні вклади

Тиражі вигравші по цих вкладах ПРОВАДЯТЬСЯ в усіх республіках, крях та областях два рази на рік — 31 по квітня та з 1 по 10 жовтня. В кожному тиражі на 1000 вкладів — по 25 вигравші: один виграв в розмірі 200 проц. середній залишок вкладу за минуле півріччя, два вигравші в розмірі 100 проц. на середній залишок вкладу і 22 вигравші — по 50 проц. на середній залишок вкладу по рахунках, які припали вигравші.

Запорізька Центральна ощадкаса № 144